

Борщівський районний будинок дитячої творчості

ВИХОВНИЙ ЗАХІД

**НА ЇХНІ ДОЛІ
ВИПАЛА
ВІЙНА...**

Керівник: Бойчук Н.Я.

2015 рік

Мета: організувати годину спілкування із воїнами АТО та ветеранами Афганістану, виховувати повагу і шану до воюючих на сході країни за нашу незалежність, воїнів-інтернаціоналістів та матерів, сини яких загинули; виховувати в дітей почуття патріотизму, активну життєву позицію, вміння співчувати, відчувати чужий біль; готувати юнаків до свідомої служби в лавах Збройних сил України.

Ведуча І: З давніх-давен український народ підтримує священну традицію – вкарбовувати у свідомість прийдешніх поколінь пам'ять про бойові подвиги кращих синів і дочок, які сповна виконали свій військовий обов'язок.

Ведуча ІІ: Цвіту нашого народу, його синам і дочкам, які у розквіті сил зазнали жахиття та безжальний подих війни, тим, хто не повернувся із чужих війн, хто віддав життя в боротьбі за свою країну – присвячується!

1. І знову, в котрий це вже раз
Зійшлися ми в одній родині,
Щоб пом'янути славний час,
Коли в офіру Батьківщині
Себе принесли кращі з вас.

2. Нема любові понад ту,
Що окропила кров'ю землю,
І ту гарячу кров святу
Повік Вітчизні не забути.

ГІМН України.....

Вчитель:.....

Ведуча І: Українська земля... Земля щедро полита кров'ю її синів. З нашої історії ми бачимо споконвічне прагнення українства до волі та незалежності рідної землі.

Ведуча ІІ: І сьогоднішню зустріч-реквієм ми присвячуємо всім представникам славетного лицарського роду, гідним нащадкам прадідів, на долі яких випала війна.

Ведуча І: Україна! Країна смутку і печалі, краси і радості, мелодійної української пісні, чарівної природи...

Ведуча II: Це країна добрих, щирих, привітних, веселих і гостинних людей, які ніколи не поневолювали інші народи, а лише вміло захищалися від ворога та захищали інших.

3. Україно! Ти – моя молитва,
Ти моя розпуко вікова.
Гримотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права.

4. Україно! Ти для мене диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, ненько, горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік.

ПІСНЯ: «Україно, моя!»

---

5. Живи, Україно, живи для краси,
Для сили, для правди, для волі!
Шуми, Україно, як рідні ліси.
Як вітер в широкому полі!

6. До суду тебе не скують ланцюги
І руки не скрутять ворожі.
Стоять твої рідні сини довкруги
Стоять на сторожі держави.

7. Стоять, присягають тобі, як один,
І жити, і вмерти з тобою,
І рідні прапори в кривавих боях
Ніколи не вкрити ганьбою!

ПІСНЯ : «Рідна земля!» __

Ведуча I: Здавалось, доля нарешті подарувала нам унікальну можливість стати незалежною європейською державою, але історія повернула ще одні Крути...

Ведуча II: І знову молодь, студенти, школярі вийшли на майдан, вибираючи свою гідність. Нація потребує активності, єдності, самопожертви.

8. Вставай, Україно, вставай!
Виходь на дорогу свободи,
Де грає широкий Дунай,
Де ждуть європейські народи.

9. Вставай, і кайдани порви,
Дай познач ясніший від грому
Що ти не рабиня Москви,
І нею не будеш ніколи!

(Звучить пісня «Пливе кача...» говорять на фоні...)

10. А сотню зустрічали небеса...
Летіли легко, хоч майдан ридав.
І з кров'ю перемішана сльоза,
А батько сина ще не відпускав!

11. Й заплакав Бог, побачивши загін:
Спереду – сотник, молодий, вродливий
І юний хлопчик в касці голубій,
І вчитель літній – сивий-сивий.

12. І рани їхні вже не їм болять.
Жовто-блакитний стяг покритим їм тіло,
Як крила ангела, злітаючи увись,
Небесна Сотня в вирій полетіла...

13. Сто життів – нанівець,
Швидше б кату – кінець
І початок новий Україні.
Без вагань і прикрас
Хтось вмирає за нас,
А точніше – за наше прозріння.

14. Там, де мир і тепло,
Їм би краще було,
Але доля героїв така є:
Вмить усе – шкереберть,
Перемога чи смерть.
Бо ж до раю рабів не пускають.

Ведуча I: Не плачте, мамо! Ваші сини на небесах: у Небесній Сотні полеглих на майдані, у сотнях полеглих на Сході, захищаючи кордони рідної землі, у тисячах полеглих на чужій афганській землі. Вони стоять на варті. Не плачте, мамо! Дайте поплакати Україні!

15. Очі туманить ядуча сльоза,
руки скувала втома,
Палить їй душу безжальна війна—
Син не вернувся додому.
В неї він був ясночолій, як світ,
сонячно так усміхався,
Ще й 20 не було йому літ...
Юним на вік і зостався.
Ясеночки! Синочки! Сини!
Колосочки вкраїнського поля,
Скільки вас не вернулось з війни?
Скільки гибіє ще у неволі?

Ведуча II: Не плачте, мами! Ваші сини прийдуть до вас. Коли ви спатимете, і розкажуть, як вони любили вас, як любили Україну...

ТАНЕЦЬ : «Чорна хустина»

Ведуча I: Не плачте, мамо! Дозвольте поплакати світові. Весна вже на порозі...

ПІСНЯ « Мамо, не плач...».....

Ведуча II: Плакала Україна. Коли її юнаки помирали у чужій афганській землі, плаче Україна зараз, коли кращі її сини помирають на рідній землі.

16. Скільки років щасливої тиші!
Та вривається голос в ефір,
Що благає, нагадує, кличе:
"Захистіть, збережіть, люди, мир!
Кожен день, кожен час пам'ятайте,

Скільки жертв нам війна принесла.
Все, що можна, для миру віддайте,
Збережіть для нащадків життя!"

Ведуча I: Віддалили роки від нас ту війну, залишились обеліски,.... і знову нові насипи на цвинтарях України із фотографіями усміхнених юнаків та мужніх облич.

17. На цвинтарі білий смуток,
На цвинтарі чорний сніг.
На цвинтарі горя жмуток,
На цвинтарі сніг проліг.
Туди, де порожній колос
Гойдається між могил.
Туди, де плакати вголос
Вже більше немає сил.
Де біля фотоовалу
Так тихо кричать слова.
Той слід туди протоптала
Вночі молода вдова...
Смерть їх безжально забрала,
В землі сховала сирій
Голови низько схиляєм
Пам'яті їхній святій.

Ведуча II: Пісні та поезія, які народились в той час, стали актуальними зараз.

16. Хто ж відповідь?
Як захлинався бій останній
І ущухав вогонь атак,
Упав юнак на полі бою –
Двадцятирічний мій земляк.
Упав, з очей спадали зорі,
Темніла неба пелена...
О, Боже мій, що тільки творить
Людьми придумана війна!
Війна в наш дім проникла тихо,
Згасивши тисячі життів,
І залишила біль і лихо –

Печалі вдів і матерів.
Хто ж відповідь за юні долі,
У крові викупаний стяг?
Коли і як приспати болі
В людських знівечених серцях?..
А, може, скажуть кладовища
Устами жалібних троянд,
Чом дев'ять літ там юність нищив
для нас чужий Афганістан?

ПІСНЯ : РЕКВІЄМ.....

17. Хвилина мовчання, хвилина мовчання.
Пекуча й терпка, як гроза.
Хвилина мовчання, хвилина мовчання.
В ній наша любов і сльоза.
Як подвиг полеглих,
Священна хвилина мовчання.
Пливе, наче вічність, здобута в бою,
Хвилина мовчання.

Ведуча II: Прошу встати і вшанувати пам'ять усіх загиблих наших земляків на чужих землях, поклавших голови на Майдані гідності та на сході країни хвилиною мовчання.

Ведуча I: Поставте скибку хліба на стакан
І голови схиліть в скорботі вічній
За тих, кого убив Афганістан,
Чий він душі зранив і скалічив.

Ведуча II: О, Україно! Ніжно пригорни
Усіх живих синів своїх, як мати,
Щоб ми уже не бачили війни,
Не чули щоб ніколи звук гармати.

18. Ніхто не забутий,
На попіл ніхто не згорів...
Солдатські портрети
На вишитих крилах пливуть.
І доки є пам'ять людей

І живуть матері,
Доти й сини, спіткнувшись об кулі,
Живуть .

19. Чекала мати,

Так чекала сина!
Цвіла і одцвітала калина,
Додолу стиглі ягоди ронила...
Та де ж у неї бралась тая сила –
Вже й після похоронки ждати сина!?
Все бачила у снах чи в маренні:
Десь на чужому полі він поранений,
І кличе маму дати води напиться.
Довіку сон той буде мамі снитися.
І ніч, і день, із жалем і печалю
Він знов безсонням в шибку стукає
І серце материнське повнить мукою.

20. Але сина нема!

І ніколи вже більше не буде,
І їх тисячі більш
Не воскреснуть, не стануть з могил.
Там, в Афганських пісках,
Прошивали на виліт їм груди,
Й на вустах запікався
Густий і задимлений пил...

Ведуча І: 70 років тому було покладено край фашизму. Діди наші думали, що та війна – остання. Вони не знали, що їх онуків також називатимуть ветеранами, що їх правнуки гинуть захищаючи волю і незалежність своєї Батьківщини.

21. Прийшла в нашу хату тривожна година.

Хай кожен збагне собі в безлічі справ:
Все треба зробити, щоб жила Україна,
Щоб ворог підступний її не здолав.

22. І хай доведеться колись недоїсти,
Чи буде в кімнатах поменше тепла,
Але не дамо ми лихим лиходіям
Чіпать в нашім небі чужого орла.

ПІСНЯ : «Повертайся живим!»

23. Нехай поетів родить не війна.
Нехай черпають фарби тільки, з миру.
Кохання, барви квітів і весна
Натхненням напувають їхню ліру
Та світом править, мабуть, сатана,
І викликає гнів, і мутить розум,
І на планеті ще жива війна.
І юне покоління люто косить
Хтось нові приміряє ордени,
А інший набива в кишені гроші
І знову мати віщі бачить сни,
І знов - відправа в серці за усопших.
І вчиться необстріляний солдат
Ремеслам різним на війні відразу:
В людину направляти автомат
І одягати в рими свої фрази.

24. В ці дні хай єднає нас думка єдина,
Ми зло в нашім домі долали нераз.
Все треба зробити, щоб жила Україна –
Приймаймо цей заклик, як Божий наказ!

ПІСНЯ : «Господи, помилуй нас!».....